

1/ G. E.,

2/ W. C.,

3/ L. E.

4/ M. M.

5/ G. N.

6/ L. M.

7/ G. R.

8/ G. C.

9/ V. C.

10/ V. J.

11/ B. M.

12/ T. A.

13/ K. G.

14/ V. L. A.

15/ V. S. P.

16/ H. A.

17/ V. G.

18/ M. A.

19/ G. T.

20/ G. G.

21/ J. L.

22/ C. J.

23/ G. M.

24/ M. R.

25/ S. J.

26/ W. C.

27/ W. F.

28/ M. M.

29/ L. C.

30/ C. M.

31/ D. P. J.

32/ D. P. K.

33/ D. C. D.

34/ R. M.

35/ L. A.

36/ V. D. B. M.-L.

37/ G. D.

38/ S. T.

39/ K. N.

40/ R. K.

41/ V. C.

42/ V. E.

43/ C. M.

44/ V. H. W.

45/ M. M.

46/ M. M.

47/ G. H.

48/ V. Y.

49/ S. L.

50/ D. S. M.

51/ B. E.

52/ D. C. L.

53/ C. J.

54/ D. M.

55/ V. N.

56/ M. P.

57/ S. N.

58/ R. L.

59/ C. J.

60/ B. T.

61/ S. J.

62/ D. F. J.- P.

63/ K. M.

64/ K. R.

65/ V. W. A.

66/ P. R.

67/ M. G.

68/ C. M.

69/ D. G.

70/ H. C.

71/ D. K. A.

72/ L. M.

73/ V. C. H.

74/ J. E.

75/ B.-V. N.

76/ V. A. J.

77/ V. A.-M.

78/ P. F.

79/ D.I.

80/ V.M.

81/ C.D.

82/ V.H.

83/ B.M.

84/ D.S.

85/ K.I.

86/ A.A.

eisende partijen, vertegenwoordigd door meester D.S. S. advocaat

TEGEN :

1/ DBV NV

eerste verwerende partij

2/ CP BV

3/ CC S.P.A.

EN IN TEGENWOORDIGHEID VAN:

Alle 86 voormelde aanleggende partijen, tevens aanleggende partijen in gedwongen tussenkomst en vrijwaring, vertegenwoordigd door

TEGEN:

SPA CC

Gelet op de gedinginleidende dagvaarding betekend op 19 maart 2021 door D. D., gerechtsdeurwaarder

Gelet op de dagvaarding in gedwongen tussenkomst en vrijwaring betekend op 23 april 2021 door J. T., plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder in vervanging van P. H. met standplaats

Gelet op de stukken en de besluiten door partijen neergelegd;

Gelet op de behandeling van de zaak op de zitting van 12 december 2022.

DE VOORGAANDEN

1.

DBV is een reisbureau met naam en faam gevestigd te Sint-Truiden met bijkantoor in Nieuwpoort. Zij biedt allerlei reizen aan zoals cruises, begeleide rondreizen, hotel & strandverblijven, city trips enz.

CP is een touroperator gevestigd te Nieuwpoort die gespecialiseerd is in cruises voor groepen.

CC is een Italiaanse onderneming actief in de reissector en als rederij biedt zij cruises aan naar een groot aantal bestemmingen in de wereld. Zij is één van de grootste cruiserederijen wereldwijd.

2.

De 86 aanleggende partijen (hierna “DE REIZIGERS” of “REIZIGERS” genoemd) boekten bij DBV een all inclusive cruisevakantie naar de Caraïben en de Franse Antillen voor de periode

van 7 maart 2020 tot 15 maart 2020 aan boord van de Costa Favolosa 4*. Het ging om een pakketreis die DBV in exclusiviteit aanbood met rechtstreekse vlucht vanuit Brussel en met reisbegeleiding van DBV.

DBV had het volledige groepspakket (348 reizigers) aangekocht bij CP, die op haar beurt het pakket inclusief de vluchten had aangekocht bij CC.

Volgens de programmatie zou het cruiseschip aanmeren in volgende havens:

- Dag 1: rechtstreekse vlucht vanuit Brussel Zaventem naar Pointe-à-Pitre, Guadeloupe
- Dag 2: op zee
- Dag 3: La Romana, Dominicaanse Republiek
- Dag 4: Catalina Island, Dominicaanse Republiek
- Dag 5: Tortola, Britse Maagdeneilanden
- Dag 6: Philipsburg, Sint-Maarten
- Dag 7: Fort-de-France, Martinique
- Dag 8: Point-à-Pitre, Guadeloupe
- Dag 9: aankomst in Brussel Zaventem

3.

Kort voor afreizen ontving DBV van twee bezorgde reizigers vragen over het opkomende coronavirus en de impact daarvan op de cruisevakantie.

DBV liet daarop weten dat de cruise uitverkocht was en dat iedereen zou meereizen. *“De Caraïben zijn geen probleem. Moest er iets wijzigen, hoort U dit van de 4 BV cruisebegeleiders”.*

Volgens DE REIZIGERS was deze mededeling foutief omdat toen reeds gekend was dat cruiseschepen, waaronder de Costa Favolosa, de toegang tot bepaalde Caraïbische eilanden was ontzegd.

4.

Volgens DE REIZIGERS, die dus allemaal mee op de cruisevakantie vertrokken, zouden van de 348 'b. v.' uiteindelijk 14 reizigers hebben beslist om hun reis te annuleren.

Na inscheping werden DE REIZIGERS geïnformeerd dat een aantal excursies niet konden doorgaan omwille van de beperkingen die door de lokale overheden werden opgelegd om het coronavirus in te dijken. DE REIZIGERS klaagden er over dat de kostprijs van die geannuleerde excursies, die niet in de prijs van de pakketreis was begrepen, door CC toch van de kredietkaart van bepaalde reizigers werd gedebiteerd.

Volgens CP zouden tot en met dag vijf alle excursies en activiteiten zijn kunnen doorgaan, behalve één activiteit in La Romana.

Het cruiseschip mocht vanwege het coronavirus niet aanmeren in de havens van Sint-Maarten en Martinique.

Aan boord kon men op dat moment geen gebruik meer maken van faciliteiten zoals het zwembad, de spa en shops. Voor het nuttigen van de maaltijden konden DE REIZIGERS evenwel nog terecht in de aanwezige restaurants. Aan de reizigers werd gevraagd zo veel als mogelijk op hun kajuit te blijven.

In de haven van Guadeloupe dienden DE REIZIGERS het cruiseschip te verlaten. Zij werden gerepatrieerd en volgens hen werd daarbij geen onderscheid gemaakt tussen gezonde en zieke reizigers.

Uiteindelijk zouden DE REIZIGERS 32u later als oorspronkelijk gepland terug in Brussel aankomen.

5.

Na terugkomst in België deden enkele van DE REIZIGERS schriftelijk hun beklag over de wijze waarop de 'rampcruise' was verlopen. Zij vonden dat DBV daar een grote verantwoordelijkheid voor droeg omdat zij op voorhand wist dat een dergelijk rampscenario zich kon voltrekken. Er werd aangedrongen op de betaling van een serieuze vergoeding.

Eveneens bleek dat twee dagen na terugkeer één van DE REIZIGERS positief had getest op het coronavirus.

6.

DBV werd formeel in gebreke gesteld per aangetekend schrijven van 7 mei 2020 alsook via officieel schrijven aan haar raadsman van 11 juni 2020 en 14 juli 2020.

In haar antwoord stelde DBV dat niet zij de reisorganisator was, doch wel CP.

DE REIZIGERS stelden daaropvolgend CP per aangetekend schrijven van 29 juli 2020 in gebreke.

CP stelde op haar beurt dat zij niet de reisorganisator was, doch wel CC.

Ten slotte stelden DE REIZIGERS CC per aangetekend schrijven van 18 augustus 2020 in gebreke. CC reageerde niet op die ingebrekestelling.

De raadslieden van partijen konden geen minnelijke regeling bewerkstelligen waarna DE REIZIGERS op 19 maart 2021 overgingen tot dagvaarding.

Gezien zowel DBV als CP stelden dat zij niet de reisorganisator van de pakketreis waren hebben DE REIZIGERS ook CC in gedwongen tussenkomst en vrijwaring in de procedure betrokken.

7.

Voor de volledigheid vermeldt de rechtbank nog dat in de loop van 2020 drie klanten van DBV voor de Geschillencommissie Reizen arbitrale procedures hebben gevoerd tegen DBV en CP. Om niet nader gekende reden werd CC in die procedures niet betrokken.

Eén van deze procedures werd gevoerd door mevr. V. die in huidige procedure ook als eiseres optreedt.

In de arbitrale beslissingen van 15 september 2020 werd in ieder van de drie dossiers de vordering gegrond verklaard ten aanzien van DBV en ongegrond ten aanzien van CP. De hoedanigheid van reisorganisator werd enkel in hoofde van DBV weerhouden. In ieder dossier werd telkens een vergoeding van 1.249,00 euro toegekend, dit ongeacht de prijs die de klanten van DBV voor de pakketreis hadden betaald.

DBV zou tegen deze beslissingen een vernietigingsprocedure voor de rechtbank van eerste aanleg Brussel hebben ingesteld, alwaar de zaken naar de rol werden verzonden.

Bij de behandeling van deze zaak op de zitting van 12 december 2022 bestond er onenigheid over het feit of mevr. V. inmiddels de betaling van 1.249,00 euro van DBV had ontvangen.

8.

DE REIZIGERS beweren schade te hebben geleden en maken aanspraak op een vergoeding, dewelke enerzijds bestaat uit de volledige terugbetaling van de reissom, globaal bedragende 187.235,00 euro maar onder hen te verdelen zoals vermeld in het beschikkende gedeelte van hun besluiten, en anderzijds – individueel voor enkele reizigers – bijkomende materiële en immateriële schade ten gevolge van fysieke letsels en/of overlijden van de medereiziger/partner.

DE REIZIGERS vragen tevens om de uitvoering van een medisch deskundigenonderzoek te bevelen om de definitieve omvang te kunnen bepalen van de fysieke en psychische schade die vijf reizigers hebben geleden.

DBV betwist de aanspraken van DE REIZIGERS. Als loutere doorverkoper van een pakketreis zou DBV niet in betaling kunnen aangesproken worden voor de problemen die zich tijdens de reis hebben voorgedaan. Er kan haar geen enkele onzorgvuldigheid worden verweten. Zij stelt zelf een vrijwaringsvordering in tegen CP en CC.

CP verzoekt alle vorderingen voor zover tegen haar gericht onontvankelijk te verklaren, minstens af te wijzen als ongegrond. Ondergeschikt stelt zij een vrijwaringsvordering in tegen DBV en CC.

CC betwist de rechtsmacht/internationale bevoegdheid van deze rechtbank. De vorderingen van DE REIZIGERS zouden ook onontvankelijk moeten worden verklaard wegens een gebrek aan individueel belang. Ten gronde betwist ook zij te kunnen worden aangesproken als reisorganisator. Zij zou als rederij niet meer dan de leverancier zijn geweest van een deel van de reisdiensten.

De standpunten van partijen komen hierna bij de beoordeling in meer detail aan bod.

BEOORDELING

Wat de internationale rechtsmacht betreft

9.

CC betwist vooreerst de internationale rechtsmacht van de rechtbank. Volgens haar zouden enkel de Italiaanse rechtbanken kennis kunnen nemen van een vordering tegen haar nu haar maatschappelijk zetel in Italië is gevestigd.

Hierbij stelt zij ook dat de internationale bevoegdheid t.a.v. haar niet moet worden bepaald aan de hand van de regels inzake contractuele aansprakelijkheid maar wel aan de hand van de regels die op buitencontractuele aansprakelijkheid van toepassing zijn.

10.

De internationale rechtsmacht moet hier worden bepaald op basis van Verordening Brussel **1bis** (Verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken).

Volgens de rechtbank zijn er meerdere aanknopingspunten onder de Brussel 1bis-Verord. die de rechtbank internationale rechtsmacht verlenen om kennis te nemen van de vorderingen tegen CC.

11.

In tegenstelling tot wat CC voorhoudt is volgens de rechtbank tussen CC en DE REIZIGERS weldegelijk een contractuele band tot stand gekomen, minstens op het ogenblik dat DE REIZIGERS het cruiseschip betraden en waarbij CC als rederij/vervoerder de contractuele verbintenis opnam om DE REIZIGERS te vervoeren en te huisvesten en DE REIZIGERS veilig naar hun bestemming te brengen en nadien terug naar de opstapplaats. Het is ook CC die de vervoersbewijzen op naam van iedere reiziger heeft uitgereikt (STUK 2 van DBV).

Dit vervoersbewijs verwijst onder rubriek nr. 3 naar de toepassing van algemene voorwaarden beschikbaar op [\[***\]](#). Die voorwaarden bevatten geen regeling inzake de internationale rechtsmacht.

Volgens de rechtbank hebben DE REIZIGERS met CC een consumentenovereenkomst gesloten waarbij DE REIZIGERS op het vlak van internationale bevoegdheid kunnen genieten van de bijzondere bescherming voorzien in de Brussel 1bis –Verord.

Dat DE REIZIGERS allemaal consumenten zijn staat vast. Eveneens is het duidelijk dat CC haar commerciële activiteiten richt op België in de zin van artikel 17.1. c) Brussel 1bis-Verord. Dat CC commerciële betrekkingen met consumenten in België wenst aan te knopen blijkt onder meer uit het feit dat zij hier een filiaal/bijkantoor heeft, zij een website uitbaat met een Belgische domeinlevelnaam en zij reclame voert gericht op Belgische reizigers. Ook in één van de flyers die DBV als promotie voor de reis hanteerde was het logo van CC prominent afgedrukt. Verder hanteert CC specifieke verkoopsvoorwaarden voor België en is zij ook een effectief lid van de ABTO, de vereniging van Belgische reisorganisatoren.

Tenslotte is hier ook voldaan aan de voorwaarde van artikel 17 lid 3 Brussel 1bis-Verord., nl. *“overeenkomsten waarbij voor één enkele prijs zowel vervoer als verblijf wordt aangeboden.”*

Conform artikel 18 lid 1 Brussel 1bis-Verord. kunnen DE REIZIGERS dienvolgens CC aanspreken op het grondgebied waarvan de consument woonplaats heeft.

12.

DE REIZIGERS verwijzen bovendien terecht naar de toepassing van artikel 8 Brussel 1bis-Verord. waarbij in het geval van meerdere verweerders de zaak aanhangig kan worden gemaakt voor het gerecht van de woonplaats van één van hen, voor zover er tussen de vorderingen een nauwe bestand bestaat die maakt dat de goede rechtsbedeling vraagt om hun gelijktijdige behandeling en berechting bij gebreke waaraan het risico op onverenigbare beslissingen bestaat.

Hier heeft de samenstelling en verkoop van de pakketreis plaatsgevonden in een ketting van nauw verbonden tussenpersonen/organisatoren. Indien de vorderingen ten aanzien van de drie verwerende partijen hier afzonderlijk zouden worden behandeld zou er, zeker met het oog op het bepalen van de hoedanigheid van reisorganisator, een risico op onverenigbare beslissingen kunnen bestaan.

De rechtbank beschikt dienvolgens over de vereiste internationale rechtsmacht om kennis te nemen van de vorderingen tegen CC.

[...]

BESLISSING :

[...]